

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 29Cb/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120250125
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:6120250125.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej A. A., narodenej 2. augusta 1949, trvale bytom A. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpenej JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou, so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice, o zaplatenie 5 282,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % účelne vynaložených trov konania s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len "žaloba"), podaným pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 27. februára 2020, sa pôvodný žalobca – obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a. s., IČO: 31 318 045, so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "pôvodný žalobca") – domáhal v konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o upomínacom konaní"), aby súd uložil žalovaným: 1/ novabau s.r.o., IČO: 45 309 761, so sídlom Krupinská 8, 040 01 Košice (ďalej len "pôvodne žalovaný 1/"), a 2/ A. A., narodenej X. XXXXXXXX XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, XXX XX A. (ďalej len "žalovaná"), povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu vo výške 5 282,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 282,85 eur od 17. februára 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil poukazom na to, že dňa 26. augusta 2016 bola uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej v rozhodnutí aj len "Zmluva"), na základe ktorej jeho právny predchodca – spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. – poskytol celkovú sumu 8 438,15 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 15,11 % na zakúpenie osobného motorového vozidla Peugeot 5008 1.6 e-HDi Exclusive (ďalej v rozhodnutí aj len "motorové vozidlo") za podmienok uvedených v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach, inkorporovaných v Zmluve. Predmet financovania mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 158,86 eur po dobu 84 mesiacov so splatnosťou prvej splátky 10. septembra 2015. Pôvodný žalobca poukázal na to, že súčasťou Zmluvy bola aj Zmluva o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci č. XXXXXXXXXX, ktorou bolo zriadené záložné právo na záloh – predmetné motorové vozidlo; ako aj Kúpna zmluva č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodne žalovaný 1/ dotknuté motorové vozidlo za pôžičku nadobudol. Dôvodiac tým, že dohodnuté podmienky splácania neboli rešpektované a splátky neboli uhrádzané riadne a včas, a teda došlo k porušeniu Všeobecných obchodných podmienok, pôvodný žalobca uviedol, že v zmysle článku „Doba trvania

zmluvy a spôsoby jej ukončenia, zánik záväzku klienta" Všeobecných obchodných podmienok pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru, a to listom zo 14. októbra 2017, v ktorom zároveň umožnil v lehote 30 dní odo dňa registrácie začatia výkonu záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv vyplatiť jednorazovo celú dlžnú sumu. Keďže uvedená možnosť nebola využitá, pôvodný žalobca pristúpil k realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe. Dodal, že listom z 21. decembra 2017, označeným ako Oznámenie o realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe, ktorého súčasťou bola faktúra č. XXXXXXXXXXXXX, ktorou boli vyúčtované náklady spojené s realizáciou dražby motorového vozidla vo výške 530,27 eur a náklady na registráciu Oznámenia o dražbe vo výške 12,36 eur (spolu suma 542,63 eur), bol pôvodne žalovaný 1/ vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 5 282,85 eur do 7. februára 2018. Pôvodný žalobca ďalej poukázal na to, že na základe Dohody o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 (ďalej v rozhodnutí aj len "Dohoda o pristúpení") pristúpila k Zmluve žalovaná, ktorá sa tak stala dlžníčkou popri pôvodnom dlžníkovi (pôvodne žalovanom 1/). Doplnil, že Predžalobnou výzvou z 21. januára 2020 boli obaja pôvodne žalovaní (pôvodne žalovaný 1/ i žalovaná) vyzvaní na úhradu dlžnej sumy, avšak túto do dňa podania žaloby neuhradili. Záverom pôvodný žalobca zhrnul, že celkový dlh, ktorý ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 5 282,85 eur, zodpovedá rozdielu sumy 13 993,28 eur, uvedenej v stĺpci „Splátky“ v Prehľade splátok a úhrad, ktorej súčasťou boli aj: (i) náklady za odobratie motorového vozidla vo výške 312,00 eur v zmysle Záverečnej správy a faktúry č. 2017/45, vystavenej spoločnosťou CREDITCARS s. r. o., (ii) náklady za odťah motorového vozidla vo výške 225,60 eur v zmysle Záverečnej správy a faktúry č. 81/2017, vystavenej spoločnosťou ORIM EXTRA PLUS, s.r.o., (iii) náklady spojené s realizáciou dražby motorového vozidla vo výške 530,37 eur, (iv) náklady na registráciu výkonu záložného práva vo výške 29,52 eur, (v) náklady na registráciu Oznámenia o dražbe vo výške 12,36 eur, (vi) náklady spojené s vymáhaním pohľadávky spolu vo výške 862,32 eur, a sumy vykonaných úhrad v celkovej výške 8 710,43 eur (13 993,28 eur – 8 710,43 eur = 5 282,85 eur).

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností pôvodný žalobca v žalobe označil a k tejto pripojil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 (na č. l. 7-10 spisu); Zmluvu o zriadení záložného práva k huteľnej veci č. XXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 (na č. l. 11-12 spisu); Kúpnu zmluvu z 26. augusta 2015 (na č. l. 13 spisu), vrátane jej Prílohy č. 2 – Protokolu o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla z 26. augusta 2015 (na č. l. 14-15 spisu); Dohodu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 (na č. l. 16 spisu); Faktúru č. XXXXXXXXXXX (Vyúčtovanie predčasného ukončenia Zmluvy č. XXXXXXXXXXX), vystavenú dňa 12. októbra 2017 právnym predchodcom pôvodného žalobcu – spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. – pôvodne žalovanému 1/ (na č. l. 17 spisu); Záverečnú správu spoločnosti CREDITCARS s. r. o. k objednávke služieb, vyhotovenú 14. októbra 2017 (na č. l. 18 spisu); Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo 14. októbra 2017, adresované pôvodne žalovanému 1/ (na č. l. 19 spisu); Faktúru č. 2017/45, vystavenú dňa 15. októbra 2017 spoločnosťou CREDITCARS s. r. o. právnemu predchodcovi pôvodného žalobcu – spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (na č. l. 20 spisu); Faktúru č. 81/2017, vystavenú dňa 15. októbra 2017 spoločnosťou ORIM EXTRA PLUS, s.r.o. právnemu predchodcovi pôvodného žalobcu – spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (na č. l. 21-22 spisu); Faktúru č. 12015614605, vystavenú dňa 8. decembra 2017 právnym predchodcom pôvodného žalobcu – spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. – pôvodne žalovanému 1/ (na č. l. 23 spisu); Oznámenie o realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe z 21. decembra 2017 (na č. l. 23 p. v. spisu); Predžalobnú výzvu z 21. januára 2020 (na č. l. 24 spisu) s Podacím hárkom (na č. l. 25 spisu) a Prehľad splátok a úhrad (na č. l. 26 spisu).

4. V zmysle návrhu pôvodného žalobcu Okresný súd Banská Bystrica dňa 6. marca 2020 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým rozhodol tak, že pôvodne žalovanému 1/ a žalovanej (ako pôvodne žalovanej v 2. rade) uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť spoločne a nerozdielne pôvodnému žalobcovi istinu vo výške 5 282,85 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5 282,85 eur od 17. februára 2020 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor (výrok I.). Súd ich tiež zaviazal do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť pôvodnému žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 617,72 eur (výrok II.). Predmetný platobný rozkaz bol dňa 22. marca 2020 doručený pôvodne žalovanému 1/, vo vzťahu ku ktorému nadobudol právoplatnosť dňa 12. mája 2020. Dňa 11. marca 2020 bol uvedený platobný rozkaz doručený žalovanej, ktorá proti nemu podala prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, následkom čoho došlo v zmysle § 11 ods. 1 druhej vety zákona o upomínacom konaní vo vzťahu k nej k zrušeniu platobného rozkazu ex lege.

5. Podaný odpor žalovaná odôvodnila tvrdením, že Dohoda o pristúpení k záväzku č. 120156146 z 26. augusta 2015 je neplatná. Uviedla, že k jej podpisu ju vo večerných hodinách u nej doma nútil pracovník obchodnej spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. Objasnila, že tento ju o to žiadal z dôvodu, že jej syn, ktorý vtedy podnikal prostredníctvom pôvodne žalovaného 1/, uzatváral Zmluvu o úvere č. 120156146 na nákup motorového vozidla, pričom ona bola spoločníčkou pôvodne žalovaného 1/. Žalovaná vyhlásila, že napriek tvrdeniu pracovníka spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., že ju Dohoda o pristúpení k ničomu nezaväzuje, takúto dohodu nepodpísala, a teda podpis na nej nie je jej. S ohľadom na uvedené považovala žalobu podanú voči nej za v celom rozsahu nedôvodnú, z ktorého dôvodu navrhla, aby súd predmetný platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil a následne na základe vykonaného dokazovania žalobu voči nej v celom rozsahu zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania.

6. Pôvodný žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril podaním, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27. mája 2020, v ktorom prezentoval názor, že žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala, že by podpis na Dohode o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 nebol jej vlastnoručný. Súčasne poukázal na znenie ustanovenia bodu IV. písm. c) Dohody o pristúpení, v zmysle ktorého „Pristupujúci dlžník podpisom tejto Dohody potvrdzuje, že bol oboznámený s obsahom Zmluvy o úvere č. 120156146, súhlasí s ňou, že prevzal všetky prílohy k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX.“ Pozornosť upriamil aj na znenie ustanovenia bodu IV. písm. d) Dohody o pristúpení, podľa ktorého „Strany Dohody prehlasujú, že Dohodu uzatvorili na základe pravej a slobodnej vôle, na dôkaz čoho túto Dohodu podpisujú.“ Vzhľadom na uvedené pôvodný žalobca trval na podanej žalobe. Zároveň navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

7. Dňa 1. júna 2020 Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní Okresnému súdu Košice I ako súdu príslušnému na jej prejednanie.

8. Podaním, doručeným Okresnému súdu Košice I, pôvodný žalobca v reakcii na námietku žalovanej, že podpis na Dohode o pristúpení nie je jej, predložil súdu predmetnú Dohodu o pristúpení k záväzku č. XXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 (tentokrát oproti jej vyhotoveniu pripojenému k žalobe a založenému na č. l. 16 spisu) vo vyhotovení spolu s Osvedčením o pravosti podpisu žalovanej z 27. augusta 2015 (na č. l. 155 spisu), ktorý listinný dôkaz bol dňa 10. júna 2025 žalovanej dodatočne doručený Mestským súdom Košice.

9. Žalovaná reagovala na vyjadrenie pôvodného žalobcu k jej odporu podaním z 25. septembra 2020, v ktorom zotrvala na svojom tvrdení, že si nie je vedomá, že by Dohodu o pristúpení podpísala. Na margo výhrady pôvodného žalobcu, že túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázala, uviedla, že ide o negatívnu skutočnosť, ktorú nie je možné preukázať. Dodala však, že na preukázanie toho, že túto Dohodu o pristúpení nebola ochotná podpísať, by mohol byť vypočutý jej syn, teda konateľ obchodnej spoločnosti (pôvodne žalovaného 1/), ktorá bola dlžníkom pôvodného žalobcu. Súčasne, pre prípad, že by to bolo potrebné, navrhla, aby súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru grafológie.

10. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 16. mája 2022, právny nástupca pôvodného žalobcu – obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (ďalej v rozhodnutí aj len "právny nástupca pôvodného žalobcu," prípadne "VÚB, a.s."), a spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, prostredníctvom právneho zástupcu podali návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Úvodom podania právny nástupca pôvodného žalobcu ozrejmil, že k 1. januáru 2022 došlo k rozdeleniu spoločnosti VÚB Leasing, a. s. (pôvodného žalobcu) zlúčením so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Operating Leasing, a.s., pričom právnym nástupcom spoločnosti VUB Leasing, a. s. sa vo vzťahu k úverovým pohľadávkam zo skupiny QCar a Triangel, akou bola aj žalovaná pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, stala spoločnosť VÚB, a.s. Samotný návrh právny nástupca pôvodného žalobcu následne odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi ním a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom, bola jeho pohľadávka voči žalovanej ako dlžníčke, zaplatenie ktorej je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do tohto konania a súčasne vyjadrila presvedčenie, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom

riadne hmotnoprávne preukázala svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore, podporne odkazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003, sp. zn. 4 Obo 210/01.

11. K návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu bol nad rámec v konaní už skôr produkovaných listinných dôkazov priložený Krycí list QuatroCar z 3. septembra 2015 k Zmluve č. XXXXXXXXXX (na č. l. 191 p. v. spisu); Úradný výpis z Notárskeho centrálného registra záložných práv, sp. zn. NCRzp 25117/2015, k 3. septembru 2015 (na č. l. 193 spisu); Faktúra č. B., vystavená dňa 26. augusta 2015 spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. pôvodne žalovanému 1/ (na č. l. 197 spisu); Výpis z Obchodného registra pôvodne žalovaného 1/ z 3. septembra 2015 (na č. l. 198 spisu); Osvedčenie o evidencii (technický preukaz) č. TA 539906 (na č. l. 200 spisu); fotokópie občianskeho preukazu a vodičského preukazu žalovanej (na č. l. 201 spisu); fotokópie občianskeho preukazu a cestovného pasu konateľa pôvodne žalovaného 1/ (na č. l. 202 spisu); formulár, nazvaný Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN, divízia QuatroCar, podpísaný dňa 26. augusta 2015 pôvodne žalovaným 1/ a žalovanou (na č. l. 203 spisu); formulár, nazvaný Informácia o finančnom sprostredkovaní, podpísaný dňa 26. augusta 2015 žalovanou (na č. l. 204 spisu); formulár, nazvaný Informácie podľa § 15 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z. z. Finančný agent (na č. l. 205 spisu); formulár, nazvaný Súhlas – osobné údaje, Vyhlásenie – osobné údaje, Vyhlásenie – kreditná karta, podpísaný dňa 26. augusta 2015 žalovanou (na č. l. 206 spisu); formulár, nazvaný Informácie v zmysle § 15 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov (na č. l. 207 spisu); Žiadosť pôvodne žalovaného 1/ o uzatvorenie zmluvy o úvere, č. žiadosti XXXXXXXX, z 26. augusta 2015 (na č. l. 208 spisu); Splnomocnenie, udelené dňa 27. júla 2016 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. spoločnosti CREDITCARS s. r. o. (na č. l. 209 spisu); Záverečná správa spoločnosti CREDITCARS s. r. o. k objednávke služieb, vyhotovená 30. augusta 2016 (na č. l. 209 p. v. spisu); Splnomocnenie, udelené dňa 27. júla 2017 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. spoločnosti CREDITCARS s. r. o. (na č. l. 210 spisu); Splnomocnenie, udelené dňa 29. novembra 2016 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. spoločnosti CREDITCARS s. r. o. (na č. l. 212 spisu); Záverečná správa spoločnosti CREDITCARS s. r. o. k objednávke služieb, vyhotovená 30. januára 2017 (na č. l. 212 p. v. spisu); Splnomocnenie, udelené dňa 28. januára 2016 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. spoločnosti CREDITCARS s. r. o. (na č. l. 213 spisu); Záverečná správa spoločnosti CREDITCARS s. r. o. k objednávke služieb, vyhotovená 28. februára 2016 (na č. l. 213 p. v. spisu); Schvaľovací protokol k návrhu zmluvy 1234265, vytvorený 26. augusta 2015 pre pôvodne žalovaného 1/ (na č. l. 215-216 spisu), vrátane Krycieho listu (na č. l. 217 spisu); Schvaľovací protokol k návrhu zmluvy 1234242, vytvorený 26. augusta 2015 pre žalovanú (na č. l. 218-219 spisu); Schvaľovací protokol k návrhu zmluvy 1234241, vytvorený 26. augusta 2015 pre žalovanú (na č. l. 220-221 spisu), vrátane Krycieho listu (na č. l. 223 spisu); výsledky lustrácie žalovanej v SRBI / NRKI z 26. augusta 2015 (na č. l. 222 spisu); rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo 4. decembra 2014 (na č. l. 222 p. v. spisu); Protokol o emisnej kontrole motorového vozidla z 22. júla 2015 (na č. l. 223 p. v. spisu); Protokol o technickej kontrole vozidla z 22. júla 2015 (na č. l. 224 spisu); Protokol k oceneniu jazdeného automobilu z 26. augusta 2015 (na č. l. 225 spisu); Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017 (na č. l. 228-230 spisu); Žiadosť o postúpenie a prevod z 8. októbra 2020, prevzatá 22. októbra 2020 (na č. l. 233 spisu); Príloha č. 3 k Rámцovej zmluve o postúpení pohľadávok (na č. l. 227 spisu); Notárska zápisnica o projekte rozdelenia zlúčením, spísaná dňa 11. decembra 2017, sp. zn. N XXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX (na č. l. 231-232 spisu); Notárska zápisnica o projekte rozdelenia zlúčením, spísaná dňa 13. decembra 2021, sp. zn. N XXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX (na č. l. 234-236 spisu); a Oznámenie o postúpení pohľadávky z 28. októbra 2020, adresované pôvodným žalobcom pôvodne žalovanému 1/ (na č. l. 237 spisu), s Podacím hárkom č. D. (na č. l. 238 spisu). Uvedené listinné dôkazy boli žalovanej spolu s podaním spoločností VÚB, a.s. a Intrum Slovakia s.r.o., doručeným súdu 16. mája 2022, Mestským súdom Košice dodatočne doručené dňa 10. júna 2025.

12. Podaním z 18. mája 2022 žalovaná vznesla námietku premlčania. Vychádzala pritom z toho, že žaloba v predmetnej právnej veci bola súdu doručená dňa 27. februára 2020, a zároveň, z tvrdení, uvedených pôvodným žalobcom v samotnej žalobe, že z dôvodu, že splátky úveru neboli uhrádzané riadne a včas, pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy, a to listom zo 14. októbra 2017. Poukazujúc na to, že z predmetného Oznamenia o vyhlásení splatnosti úveru zo 14. októbra 2017 nevyplýva, v dôsledku nezaplatenia ktorej splátky došlo k vyhláseniu splatnosti úveru, považovala za potrebné vyvodit' túto skutočnosť z Prehľadu splátok a úhrad, z ktorého podľa nej vyplýva, že k omeškaniu so splácaním dlhu preukázateľne došlo už so splátkou splatnou dňa 10. februára 2017.

Vzhľadom na uvedené konštatovala, že k vyhláseniu splatnosti úveru došlo v dôsledku nezaplatenia uvedenej splátky splatnej 10. februára 2017. Odvolávajúc sa v tejto súvislosti na závery prezentované v rozsudku Okresného súdu Rožňava zo 7. februára 2020, sp. zn. 11Csp/70/2019, poukázala na to, že odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky, t. j. od 11. februára 2017 začala v zmysle § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku pôvodného žalobcu na súde, ktorá uplynula najneskôr dňa 11. februára 2020. Súčasne poznamenala, že do omeškania sa dostala už skôr, a to počas roka 2016, a teda k vyhláseniu splatnosti úveru mohlo dôjsť už v dôsledku omeškania so splácaním skôr splatných splátok. Majúc za to, že pôvodný žalobca uplatnil svoju pohľadávku na súde až dňa 27. februára 2020, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, vzniesla vo vzťahu k celej pohľadávke námietku premlčania.

13. Okresný súd Košice I uznesením č. k. 29Cb/46/2020-266 z 2. decembra 2022, právoplatným dňa 27. decembra 2022, vyhovel návrhu právneho nástupcu pôvodného žalobcu (spoločnosti VÚB, a.s.) a spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, z právneho nástupcu pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a pripustil, aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. (ďalej len "žalobca").

14. Vo veci sa za účasti žalovanej strany uskutočnilo pojednávanie v dňoch 16. júna 2023 a 19. októbra 2023. Súd na pojednávaní oboznámil podania žalovanej a vykonal dokazovanie oboznámením Dohody o pristúpení.

15. Mestský súd Košice vo veci pôvodne rozhodol rozsudkom č. k. 29Cb/46/2020-349 z 19. októbra 2023, ktorým žalobu voči žalovanej v celom rozsahu zamietol (výrok I.), žalovanej priznal voči žalobcovi plnú náhradu trov konania (výrok II.) a vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok III.).

15.1. Posúdiac vzťah založený Dohodou o pristúpení ako spotrebiteľský a konštatujúc, že podľa Prehľadu splátok a úhrad sa žalovaná dostala do omeškania už s úhradou splátky splatnej 10. februára 2017, súd posúdil žalovanou vznesenú námietku premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že keďže trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku veriteľa na súde začala plynúť dňa 11. februára 2017 a uplynula najneskôr dňa 11. februára 2020, pričom žaloba bola podaná až dňa 27. februára 2020, bola žalovanou vznesená námietka premlčania uplatnená dôvodne, a preto žalobu voči žalovanej zamietol.

16. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote (včas) odvolanie, uplatniac odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP"). Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nárok nesprávne posúdil ako premlčaný na základe predpisov občianskeho práva. Poukázal na to, že nárok bol voči žalovanej uplatnený titulom nesplateného úveru, ktorý bol poskytnutý pôvodne žalovanému 1/ za účelom financovania kúpnej ceny motorového vozidla na základe Zmluvy uzavretej medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, a preto sa na daný právny vzťah aplikujú predpisy obchodného práva, vrátane štvorročnej premlčacej doby. Žalobca sa nestotožnil ani s určením začiatku plynutia premlčacej doby odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti splátky splatnej 10. februára 2017, poukazujúc na to, že táto splátka bola zaplatená nasledovnými čiastkovými plneniami, ako to vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad. Súčasne, vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky, namietal aj nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka, dôvodiac v tomto smere právnym záverom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. 4 Cdo 132/2021.

17. Žalovaná vo vyjadrení podanom k odvolaniu žalobcu zotrvala na tvrdení, že Dohoda o pristúpení predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, a preto je premlčanie, vrátane dĺžky premlčacej doby, potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Opakovane namietla, že žalobca nešpecifikoval ani nepreukázal, v dôsledku nezaplatenia ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru.

18. V odvolacej replike žalobca, zopakujúc, že Zmluva bola uzatvorená medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, vyjadril presvedčenie, že na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že žalovaná pristúpila k záväzku na základe Dohody o pristúpení. Pripomenul, že pristupujúci dlžník sa nestáva účastníkom primárneho záväzkového vzťahu ako celku a je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil.

19. Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku a keďže dospel k záveru o jeho dôvodnosti, uznesením č. k. 2Cob/42/2024-398 z 28. januára 2025 rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19.1. Odvolací súd upriamil pozornosť na samotnú Zmluvu, zdôrazniac, že z nej jednoznačne vyplýva, že jej zmluvnými stranami boli právnické osoby – podnikatelia, už len z ktorého dôvodu ňou založený zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a pôvodne žalovaným 1/ nemožno posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na margo Dohody o pristúpení uviedol, že táto predstavuje súvisiaci záväzkový vzťah zo Zmluvy, a teda žalovaná sa ňou ako pristupujúci dlžník nestala účastníkom základného záväzkového vzťahu ako celku, ale bola zaviazaná iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpila. Poukazujúc na to, že v rámci právnej teórie je pristúpenie k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka považované za inštitút so zabezpečovacími účinkami, ktoré sú do určitej miery príbuzné ručeniu, odvolací súd konštatoval, že postavenie fyzickej osoby v záväzkovom vzťahu (ktorý vznikol za účelom zabezpečenia záväzkov obchodnej spoločnosti), ktorá je zároveň väčšinovým spoločníkom v spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže byť posudzovaná tak, že bolo poskytnuté mimo akúkoľvek činnosť alebo účel profesionálnej alebo podnikateľskej povahy a nezávisle od nich, ak táto fyzická osoba má úzke profesionálne alebo podnikateľské väzby na uvedenú spoločnosť, napríklad v podobe väčšinového podielu v spoločnosti. Zistiac, že žalovaná je jedinou spoločníčkou pôvodne žalovaného 1/, odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie na posudzovaný spor nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, keďže záväzkový vzťah zo Zmluvy, vrátane záväzku žalovanej založeného Dohodou o pristúpení, je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

19.2. Súdu prvej inštancie odvolací súd ďalej vyčítal, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, aj ak by sa mali v spore aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže skutkový záver súdu prvej inštancie o začatí plynutia premlčacej lehoty celého dlhu omeškaním s úhradou splátky splatnej dňa 10. februára 2017 neobstojí, a to s poukazom na to, že pôvodne žalovaný 1/ aj po tomto dátume realizoval ďalšie úhrady splátok, respektíve došlo k spežaniu predmetu zálohu (motorového vozidla), ktorý výťažok bol použitý na úhradu dlžných splátok, čo vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad, ako aj ďalších listinných dôkazov.

19.3. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne komplexne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu aj z hľadiska Obchodného zákonníka a opätovne sa vysporiadať aj s námietkou premlčania vznesenou žalovanou v konaní, a to s poukazom na štvorročnú premlčaciu dobu stanovenú v § 397 Obchodného zákonníka. Záverom súdu prvej inštancie pripomenul, že jeho úlohou je náležite zhodnotiť výsledky vykonaného dokazovania, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých, na spor sa vzťahujúcich zákonných ustanovení (s ich uvedením) a následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

20. Po zrušení skoršieho rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd vo veci uskutočnil za účasti žalovanej strany pojednávanie dňa 5. júna 2025. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v neprítomnosti žalobcu. S ohľadom na uvedené, súd, vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP, vec prejednal v neprítomnosti žalobcu. Žalovaná na pojednávaní v zmysle ústnych prednesov jej právneho zástupcu zotrvala na tvrdení, že Dohodu o pristúpení uzatvorila ako spotrebiteľka, a preto je aj premlčanie potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Rovnako zopakujúc, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, v dôsledku ktorej splátky došlo k predčasnemu zosplateniu úveru, mala za to, že za týchto okolností treba pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzať z prvej omeškanej splátky, poukazujúc na to, že z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že omeškanie nastalo už pri splátke splatnej 10. októbra 2015, a teda nárok žalobcu by bol premlčaný aj pri aplikovaní

štvorročnej premlčacej doby. Napokon, žalovaná pripomenula, že už v podanom odpore poprela, že by Dohodu o pristúpení podpísala, a za účelom preukázania tejto skutočnosti navrhla výsluch svojho syna a zároveň, v závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania aj prípadné znalecké dokazovanie.

21. V reakcii na doposlanie v priebehu konania žalujúcou stranou predložených listinných dôkazov a sprievodných podaní (doručených súdu v dňoch 18. septembra 2020, 16. mája 2022, 31. januára 2023 a 7. júna 2023) žalovaná predložila súdu vyjadrenie z 10. júla 2025, v ktorom napriek žalujúcou stranou predloženému Osvedčeniu o pravosti podpisu zotrvala na tom, že Dohodu o pristúpení (pred notárom) nepodpísala a ani podpis na nej pred notárom neuznala za svoj vlastný. Domnievala sa, že v danom prípade došlo k podvodu a zneužitiu jej občianskeho preukazu neznámou osobou, ktorá musela danú Dohodu o pristúpení podpísať za ňu, respektíve uznať podpis na nej za jej vlastný. Žalovaná vyhlásila, že u notára E. A., kde malo dňa 27. augusta 2015 dôjsť k uznaniu podpisu na Dohode o pristúpení za jej vlastný, v danom čase, ako ani nikdy predtým ani potom nebola. Z uvedeného dôvodu mala za to, že Dohoda o pristúpení je neplatná, a teda v konaní nie je daná jej pasívna vecná legitímácia, a navrhla vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru grafológie.

21.1. Pre prípad, že by súd prvej inštancie dospel k záveru o platnosti Dohody o pristúpení, žalovaná namietla nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017 (ďalej v rozhodnutí aj len "Rámcová zmluva"), majúca za to, že táto nebola uzavretá v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaná označila za nepravdivé tvrdenie žalobcu uvedené v jeho vyjadrení zo 16. mája 2022, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore. Odvolávajúca sa na žalobcom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, a ustanovenie § 526 Občianskeho zákonníka, poukázala na to, že žalobca nepreukázal, že by postúpenie uplatnenej pohľadávky bolo popri pôvodne žalovanom 1/ oznámené aj jej ako druhej dlžníčke. Samotnú Rámcovú zmluvu označila žalovaná za neplatnú, a to z dôvodu nedostatočnej špecifikácie dlžníkov postupovanej pohľadávky, keď v Prílohe č. 3 Rámcovej zmluvy bol v rámci identifikácie postupovanej pohľadávky ako dlžník označený výlučne pôvodne žalovaný 1/. Dôvodiac tým, že postupca z Rámcovej zmluvy je bankou, na ktorú sa okrem všeobecných právnych predpisov upravujúcich postúpenie pohľadávok (t. j. Občianskeho zákonníka) vzťahuje aj zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a odkazujúc na ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaná vzhladla dôvod neplatnosti Rámcovej zmluvy aj v tom, že pred postúpením pohľadávky nebola ako dlžníčka vyzvaná v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uviedla, že o postúpení predmetnej pohľadávky sa dozvedela až momentom doručenia platobného rozkazu. Odvolávajúca sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. novembra 2019, sp. zn. 1 Obdo 92/2018, bola názoru, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu (žalobcu), ktorá nie je bankou, podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov neboli splnené, a teda nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči nej ako dlžníčke na žalobcu. Napokon, žalovaná dôvodila aj neplatnosťou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola podľa nej spôsobená tým, že jej ako druhej dlžníčke nebolo Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zaslané, pričom do dňa vydania platobného rozkazu o ňom nemala žiadnu vedomosť. Poukázala na to, že predpokladom uplatnenia inštitútu mimoriadnej splatnosti úveru bankou voči dlžníkovi je výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, preukázateľne doručená dlžníkovi s upozornením v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V tejto súvislosti konštatovala, že žalobca takúto výzvu v konaní nepredložil. Žalovaná preto mala za to, že neboli splnené zákonné podmienky ani pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, v dôsledku čoho je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bankou ako postupcom zo 14. októbra 2017 neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

22. Pojednávania nariadeného na 9. októbra 2025 sa zúčastnila žalovaná strana. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčasť vopred ospravedlnili písomným podaním zo 7. októbra 2025, v ktorom zároveň vyjadrili súhlas s tým, aby súd konal v neprítomnosti žalobcu. Žalobca sa v predmetnom podaní v krátkosti vyjadril aj k opakovanému spochybňovaniu pravosti podpisu žalovanej na Dohode o pristúpení, poukazujúc na to, že identita žalovanej bola pred podpisom overená predložením občianskeho preukazu zo strany žalovanej. Zotrval preto na tvrdení, že Dohoda o pristúpení bola riadne podpísaná žalovanou. Žalovaná v rámci svojich prednesov na pojednávaní odkázala na obsah svojho písomného vyjadrenia z 10. júla 2025, konštatujúc,

že okrem tvrdenia o pravosti podpisu na Dohode o pristúpení žalobca nespochybnil vo vyjadrení z 10. júla 2025 uvádzané tvrdenia.

23. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní strán sporu, ako aj ústnych vyjadrení žalovanej, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalujúcej i žalovanej strany, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, vrátane Výsledku overenia z verejne dostupného registra osvedčených podpisov (na č. I. 444 spisu), oboznámeného v zmysle § 185 ods. 2 CSP, a na tomto základe zistil nižšie uvedený skutkový stav. Na návrhoch na vykonanie dokazovania znalcom z odboru grafológie a výsluchom syna žalovanej (konateľa pôvodne žalovaného 1/) žalovaná v zmysle vyjadrenia jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 9. októbra 2025 netrvala.

24. Pri ustálení skutkového stavu súd vychádzal z toho, že medzi stranami nebolo sporné (a vykonanému dokazovaniu zodpovedalo), že dňa 26. augusta 2015, na základe Žiadosti pôvodne žalovaného 1/ o uzatvorenie zmluvy o úvere, č. žiadosti 1234265, z 26. augusta 2015 (na č. I. 208 spisu), uzatvorila spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 47 918 101, so sídlom Panónska cesta 39, 851 04 Bratislava, ako predávajúci s pôvodne žalovaným 1/ ako kupujúcim Kúpnu zmluvu (na č. I. 13 spisu), predmetom ktorej bola kúpa motorového vozidla zn. Peugeot, model 5008, za kúpnu cenu dohodnutú vo výške 8 479,00 eur, z ktorej časť vo výške 1 271,85 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise Kúpnej zmluvy a zvyšná časť vo výške 7 207,15 eur prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o úvere č. 120156146, uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Toho istého dňa bolo predmetné motorové vozidlo v zmysle Protokolu o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla (na č. I. 14-15 spisu) pôvodne žalovanému 1/ riadne odovzdané a súčasne bola predávajúcim vystavená pre pôvodne žalovaného 1/ faktúra č. FVAA6121/151501 (na č. I. 197 spisu), ktorou bola vyúčtovaná kúpna cena motorového vozidla a doplnkového tovaru a služieb spolu vo výške 9 710,00 eur so splatnosťou dňa 5. septembra 2015. V rovnaký deň, t. j. 26. augusta 2015 pôvodne žalovaný 1/ uzatvoril aj Zmluvu o úvere č. 120156146 (na č. I. 7-10 spisu), a to so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. v zastúpení spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., na základe ktorej mu veriteľ (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) poskytol úver v celkovej výške 8 438,15 eur za účelom doplatku kúpnej ceny predmetu financovania (motorového vozidla) (vo výške 7 207,15 eur) a úhrady kúpnej ceny doplnkového tovaru a služieb (vo výške 1 231,00 eur). Úver bol poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 15,11 % a mal byť splatený v 84 pravidelných mesačných splátkach splatných 10. deň v mesiaci vo výške 158,86 eur so splatnosťou prvej splátky 10. septembra 2015, a teda s termínom konečnej splatnosti 10. augusta 2022. Celkovo tak mala byť uhradená čiastka vo výške 13 344,24 eur. Bolo dohodnuté, že v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ ho vyzve k úhrade dlžnej sumy s tým, že ak si dlžník napriek tomu nesplní svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí veriteľ zmluvného partnera mimosúdny vymožením svojej pohľadávky. Zmluva ďalej ustanovovala, že v prípade vymoženia pohľadávky je dlžník povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdny vymožením pohľadávky vo výške 295,20 eur. Bolo tiež dohodnuté, že v prípade, ak sa pohľadávku nepodarí vymôcť mimosúdne, dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a k vyúčtovaniu zmluvného vzťahu a veriteľ zároveň vyzve dlžníka k dobrovoľnému pristaveniu predmetu financovania (motorového vozidla) s tým, že ak dlžník na výzvu nereaguje, je veriteľ ako záložný veriteľ oprávnený dlžníkovi predmet financovania (motorové vozidlo) odobrať, pričom náklady s tým spojené vo výške 312,00 eur znáša dlžník, ktorý v prípade potreby znáša tiež náklady za odťah predmetu financovania (motorového vozidla) vo výške 225,60 eur a náklady spojené s jeho uskladnením vo výške 200,00 eur. Zmluva zároveň upravovala, že ak po realizácii záložného práva výtazok z predaja predmetu financovania ako zálohu po odpočítaní vynaložených nákladov na realizáciu jeho predaja neuspokojí pohľadávku veriteľa, poverí veriteľ zmluvného partnera vymožením svojej pohľadávky. Za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo Zmluvy bola medzi tými istými zmluvnými stranami (spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., v zastúpení spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a pôvodne žalovaným 1/) toho istého dňa uzatvorená aj Zmluva o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci č. 120156146 (na č. I. 11-12 spisu), ktorou bolo zriadené záložné právo na záloh – predmetné motorové vozidlo, ktoré bolo zároveň toho istého dňa registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod sp. zn. NCRzp 25117/2015 (na č. I. 193 spisu).

25. Rovnako, v konaní nebolo sporným (a v súlade s obsahom listinných dôkazov bolo), že úver nebol splácaný v súlade so Splátkovým kalendárom, inkorporovaným do Zmluvy. Z Prehľadu splátok a úhrad

(na č. I. 26 spisu) vyplýva, že k omeškaniu s úhradou došlo už pri splátke splatnej 10. októbra 2015, v nadväznosti na ktoré veriteľ (v danom čase Consumer Finance Holding, a.s.) v súlade so Zmluvou poveril dňa 28. januára 2016 spoločnosť CREDITCARS s. r. o. (na č. I. 213 spisu) mimosúdnym vymožením dlžných splátok, na základe čoho boli tieto dodatočne uhradené (č. I. 213 p. v. spisu) v dňoch 15. a 16. februára 2016 (č. I. 26 spisu). V nadväznosti na následne vzniknuté omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 10. marca 2016 (a nasledujúcich) a splátky splatnej dňa 10. septembra 2016 (a nasledujúcich) veriteľ obdobne dňa 27. júla 2016 (na č. I. 209 spisu) a tiež dňa 29. novembra 2016 (na č. I. 212 spisu) poveril spoločnosť CREDITCARS s. r. o. mimosúdnym vymožením dlžných splátok, na základe čoho boli tieto dodatočne uhradené dňa 30. augusta 2016 (č. I. 209 p. v. spisu, č. I. 26 spisu) a v dňoch 10. a 20. januára 2017 (č. I. 212 p. v. spisu, č. I. 26 spisu). Z Prehľadu splátok a úhrad je ďalej zrejmé, že ku dňu poslednej úhrady (časti) splátky, t. j. ku 4. júlu 2017 bola najstaršou omeškanou splátkou úveru časť splátky (vo výške 50,94 eur) splatnej 10. apríla 2017. V súlade so Zmluvou preto veriteľ dňa 27. júla 2017 opätovne poveril spoločnosť CREDITCARS s. r. o. (na č. I. 210 spisu) mimosúdnym vymožením dlžných splátok, ktoré v zmysle Záverečnej správy spoločnosti CREDITCARS s. r. o. zo 14. októbra 2017 (na č. I. 18 spisu) nebolo úspešné, z ktorého dôvodu bolo pristúpené k odobratiu motorového vozidla, ktoré spoločnosť CREDITCARS s. r. o. vyúčtovala veriteľovi v sume 312,00 eur faktúrou č. 2017/45, vystavenou dňa 15. októbra 2017 (na č. I. 20 spisu). V tejto súvislosti bola veriteľovi dňa 15. októbra 2017 vystavená spoločnosťou ORIM EXTRA PLUS, s.r.o. aj faktúra č. 81/2017 (na č. I. 21-22 spisu), ktorou mu bol vyúčtovaný odťah predmetného motorového vozidla v sume 225,60 eur. Vzhľadom na uvedené veriteľ (v danom čase Consumer Finance Holding, a.s.) dňa 12. októbra 2017 pristúpil k predčasnemu ukončeniu Zmluvy (vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru), v súvislosti s ktorým vystavil pôvodne žalovanému 1/ na nedoplatok v celkovej výške 8 190,22 eur, zodpovedajúcej rozdielu sumy, tvorenej zostatkom istiny vo výške 6 616,41 eur, predpísanými splátkami vo výške 4 132,95 eur a nákladmi vo výške 1 429,44 eur, a sumy prijatých úhrad vo výške 3 988,58 eur, faktúrou č. 12015614604 (Vyúčtovanie predčasného ukončenia Zmluvy č. 120156146) (na č. I. 17 spisu). Zároveň, listom zo 14. októbra 2017, adresovaným pôvodne žalovanému 1/ a označeným ako Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru (na č. I. 19 spisu), oznámil pôvodne žalovanému 1/, že jeho dlh zo Zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a to z dôvodu, že napriek predchádzajúcej výzve dlžné splátky v lehote stanovenej vo výzve riadne a včas neuhradil a došlo k začatiu výkonu záložného práva. Pôvodne žalovanému 1/ súčasne umožnil dlžnú čiastku v celkovej výške 8 190,22 eur uhradiť do uplynutia tridsaťdňovej lehoty od registrácie začatia výkonu záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv s tým, že v takom prípade mu bude predmet zálohu vrátený, záložné právo vymazané a on bude môcť s motorovým vozidlom voľne nakladať. Žalovanou nebolo popreté, že keďže pôvodne žalovaný 1/ túto možnosť nevyužil, veriteľ (v danom čase Consumer Finance Holding, a.s.) pristúpil k realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe. Listom z 21. decembra 2017, adresovaným pôvodne žalovanému 1/ a označeným ako Oznámenie o realizácii výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe (na č. I. 23 p. v. spisu), veriteľ pôvodne žalovanému 1/ oznámil ukončenie realizácie výkonu záložného práva vydražením predmetu financovania (motorového vozidla) dňa 25. novembra 2017 za sumu vo výške 3 450,00 eur, o ktorý výťažok dražby bola dlžná suma 8 190,22 eur (vyplývajúca z predčasného ukončenia Zmluvy) ponížená. Zároveň pôvodne žalovaného 1/ upovedomil, že zostatok dlžnej sumy bol navýšený o náklady spojené s realizáciou dražby, vyúčtované pripojenou faktúrou č. 12015614605 z 8. decembra 2017 (na č. I. 23 spisu), vo výške 542,63 eur na sumu vo výške 5 282,85 eur, a vyzval ho na jej úhradu v lehote 30 dní.

26. V zmysle Notárskej zápisnice o projekte rozdelenia zlúčením, spísanej dňa 11. decembra 2017, sp. zn. N XXXX/XXXX, C. XXXX/XXXX, C. XXXX/XXXX (na č. I. 231-232 spisu) pôvodný veriteľ – spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. s účinnosťou k 1. januáru 2018 zanikla rozdelením zlúčením so spoločnosťou VÚB, a.s. a so spoločnosťou VÚB Leasing, a. s., pričom právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa vo vzťahu k úverovým pohľadávkam zo skupiny QCar a Triangel, akou bola aj žalovaná pohľadávka, stala spoločnosť VÚB Leasing, a. s.

27. Veriteľ (v danom čase VÚB Leasing, a. s.) následne prostredníctvom právnej zástupkyne Predžalobnou výzvou z 21. januára 2020 (na č. I. 24 spisu), adresovanou pôvodne žalovanému 1/, tohto vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 5 282,85 eur v lehote piatich dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude veriteľ predmetnú pohľadávku vymáhať súdnou cestou. V zmysle pripojeného Podacieho hárku (na č. I. 25 spisu) bola Predžalobná výzva v rozpore s tvrdením pôvodného žalobcu odoslaná len pôvodne žalovanému 1/, a nie aj žalovanej. Žalovaná

však nerozporovala tvrdenie žalujúcej strany, že dlžná suma do dňa podania žaloby veriteľovi nebola uhradená.

28. Po podaní žaloby dňa 27. februára 2020 došlo na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017 (na č. I. 228-230 spisu) v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod z 8. októbra 2020 (ďalej v rozhodnutí aj len "Žiadosť") (na č. I. 233 spisu) a Prílohou č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok (ďalej v rozhodnutí aj len "Príloha č. 3") (na č. I. 227 spisu) k 22. októbru 2020 k postúpeniu pohľadávky identifikovanej v Prílohe č. 3 divíziou: QCAR, číslom zmluvy: 120156146, identifikačnými údajmi odporcu v rozsahu obchodné meno a adresa sídla, ktoré zodpovedali údajom pôvodne žalovaného 1/, a sumou 5 282,85 eur. Postupca z predmetnej Rámcovej zmluvy (pôvodný žalobca, t. j. spoločnosť VÚB Leasing, a. s.) následne listom z 28. októbra 2020, adresovaným pôvodne žalovanému 1/ a označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky (na č. I. 237 spisu), oznámil pôvodne žalovanému 1/, že k 22. októbru 2020 postúpil svoju pohľadávku zo Zmluvy na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. V zmysle pripojeného Podacieho hárku č. EPH215953499 (na č. I. 238 spisu) bola pôvodne žalovanému 1/ dňa 28. októbra 2020 odoslaná poštová zásielka druhou triedou.

29. Napokon, v rámci skutkového stavu nebolo sporným ani to, že na základe Notárskej zápisnice o projekte rozdelenia zlúčením, spísanej dňa 13. decembra 2021, sp. zn. N XXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX, C. XXXXX/XXXX (na č. I. 234-236 spisu) došlo s účinnosťou k 1. januáru 2022 k rozdeleniu spoločnosti VÚB Leasing, a. s. (pôvodného žalobcu) zlúčením so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Operating Leasing, a.s., pričom právnym nástupcom spoločnosti VUB Leasing, a. s. sa vo vzťahu k úverovým pohľadávkam zo skupiny QCar a Triangel, akou bola aj žalovaná pohľadávka, stala spoločnosť VÚB, a.s.

30. Na druhej strane, z jednotlivých prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, uplatnených v priebehu konania sporovými stranami, vyplynulo, že spornou medzi nimi bola otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, vyplývajúca zo spornosti uzatvorenia Dohody o pristúpení k záväzku č. 120156146 z 26. augusta 2015 žalovanou, respektíve jej podpísania žalovanou. Tvrdenie, že pôvodný veriteľ (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzatvorili predmetnú Dohodu o pristúpení, žalujúca strana preukazovala písomným vyhotovením Dohody o pristúpení k záväzku č. 120156146 z 26. augusta 2015, opatreným Osvedčením o pravosti podpisu žalovanej z 27. augusta 2015 (na č. I. 155 spisu), z ktorého vyplýva, že žalovaná, identifikovaná rodným číslom, trvalým bydliskom a číslom OP, sa dňom podpisu tejto Dohody o pristúpení, pravosť ktorého bola na základe jeho uznania žalovanou (totožnosť ktorej bola zistená občianskym preukazom) za jej vlastný osvedčená dňa 27. augusta 2015 zamestnancom povereným E. F. A., notárom so sídlom v Košiciach, zaviazala ako prístupujúca dlžníčka splniť dlh uvedený v bode I. tejto Dohody o pristúpení (z úveru poskytnutého vo výške 8 438,15 eur na základe Zmluvy) a stala sa tak dlžníčkou veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. popri pôvodnom dlžníkovi (bod II. Dohody o pristúpení). Z Výsledku overenia z verejne dostupného registra osvedčených podpisov (na č. I. 444 spisu), oboznámeného súdom postupom podľa § 204 CSP v spojení s § 185 ods. 2 CSP, bolo zistené, že osvedčenie podpisu pre žalovanú zo dňa 27. augusta 2015 bolo na Notárskom úrade Mgr. Vojtecha Kavečanského zaregistrované pod číslom 576176/2015. Žalujúca strana v konaní predložila aj fotokópie občianskeho preukazu a vodičského preukazu žalovanej (na č. I. 201 spisu) a takisto viacero, žalovanou dňa 26. augusta 2015 podpísaných formulárov, vyhotovených v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru, konkrétne formuláre označené ako (i) Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN, divízia QuatroCar (na č. I. 203 spisu); (ii) Informácia o finančnom sprostredkovaní (na č. I. 204 spisu); (iii) Súhlas – osobné údaje, Vyhlásenie – osobné údaje, Vyhlásenie – kreditná karta (na č. I. 206 spisu); a tiež Schvaľovacie protokoly k návrhom zmlúv pre žalovanú (na č. I. 218-219 spisu a na č. I. 220-221 spisu); výsledky lustrácie žalovanej v SRBI / NRKI z 26. augusta 2015 (na č. I. 222 spisu); a napokon aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo 4. decembra 2014, týkajúce sa výšky starobného dôchodku žalovanej (na č. I. 222 p. v. spisu).

31. Spornou medzi stranami sporu bola zároveň aj otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorej nedostatok bol v zmysle obrany žalovanej dôsledkom neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu, spôsobenej tým, že (i) postúpenie pohľadávky na žalobcu jej nebolo oznámené; že (ii) postupovaná pohľadávka nebola v časti dlžníkov dostatočne identifikovaná (keď v tejto časti bola špecifikovaná len označením pôvodne žalovaného 1/); a že (iii) postupca nepostupoval v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (keď ju pred postúpením pohľadávky

nevyzval v zmysle označeného zákonného ustanovenia). Žalovaná napadla aj platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Predčasné zosplatenie úveru považovala za neplatné z dôvodov, že (i) Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru jej ako dlžníčke nebolo zaslané; a (ii) že jej nebola doručená ani výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti s upozornením v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Napokon, sporným bolo aj premlčanie žalobou uplatnenej pohľadávky, ktoré žalovaná odvodzovala z toho, že omeškanie s úhradou nastalo už pri splátke splatnej 10. októbra 2015.

33. Na základe vykonaného dokazovania a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu mal súd za to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je po právnej stránke potrebné posúdiť podľa ustanovenia § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu (k 26. augustu 2015), t. j. do 30. septembra 2015 (ďalej v rozhodnutí len "Občiansky zákonník"), v nadväznosti na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu (k 26. augustu 2015), t. j. do 31. decembra 2015 (ďalej v rozhodnutí len "Obchodný zákonník"), v spojení s ustanoveniami § 261 ods. 1 a ods. 7 Obchodného zákonníka a ustanoveniami § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka ako obchodnoprávny, založený Dohodou o pristúpení za účelom zabezpečenia plnenia záväzku zo Zmluvy uzatvorenej medzi dvoma podnikateľmi (právnym predchodcom pôvodného žalobcu a pôvodne žalovaným 1/) v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou.

34. V nadväznosti na uvedené východiská súd prejednávany spor posúdil podľa nasledovných ustanovení:

35. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

36. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

37. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

38. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

40. Podľa § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

41. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

42. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

44. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

45. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

46. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

47. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

48. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

49. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

50. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

51. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

52. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

53. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

54. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

55. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

56. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

57. Podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (k 22. októbru 2020), t. j. do 27. novembra 2020 (ďalej v rozhodnutí len "zákon o bankách"), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť

písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

58. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

59. Podľa § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

60. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

61. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

62. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

63. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

64. Základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nielen s ohľadom na žalovanou uplatnené prostriedky procesnej obrany, ale aj ex offico nevyhnutné vyriešiť skôr, než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti, bola, a to s ohľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým pôvodne žalovaný 1/ uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka a k záväzku z ktorej mala žalovaná na základe s ním uzatvorenej Dohody o pristúpení pristúpiť, nebol žalobca, ale právny predchodca pôvodného žalobcu (t. j. spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.), ako aj tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola pôvodným žalobcom postúpená, otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

65. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu – žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

66. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalujúcou stranou predloženými dôkazmi nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu.

67. Súd v tejto súvislosti vo všeobecnosti uvádza, že zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla, a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca. Elementárnym účinkom postúpenia pohľadávky je singulárna sukcesia postupníka do subjektívnych práv, ktoré sú predmetom postúpenia a viažu sa na pohľadávku. Ide v zásade o derivatívny spôsob nadobudnutia práva. Z tohto dôvodu nadobúda postupník pohľadávku v stave, v akom sa táto nachádza v čase jej postúpenia. Spolu s pohľadávkou nadobúda postupník aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Postupník nemôže vo vzťahu k pohľadávkou cesiou nadobudnúť žiadne právo, ktorým by pred postúpením nedisponoval postupca.

68. Taktiež platí, že k platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma. Z hľadiska určitosti je zmluva platná, ak je v nej jednoznačne určená prevádzaná pohľadávka, najmä vymedzením predmetu plnenia, osoby dlžníka, prípadne právneho dôvodu, a to natoľko nepochybne, aby bolo zistiteľné, aká pohľadávka je predmetom postúpenia, a aby ju nebolo možné zameniť s pohľadávkou inou. K obligatórnym náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky teda okrem označenia účastníkov (postupcu a postupníka) patrí aj identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí zahŕňať riadne označenie postupcovho dlžníka a popis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupovaná pohľadávka musí byť identifikovaná dostatočne určite tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu s rovnakým dlžníkom a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Požiadavka identifikácie nemusí byť vždy naplnená len vymedzením predmetu plnenia, osoby dlžníka, prípadne právneho dôvodu plnenia. Identifikáciu postupovaných pohľadávok možno previesť i sprostredkovane (napríklad odkazom na čísla postupcových faktúr), a tiež uvedením právnej skutočnosti, na ktorej je založená, výškou, splatnosťou, prípadne i inými skutočnosťami, vrátane odkazu na titul, ktorým bola priznaná.

69. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore založil na Rámcovej zmluve v spojení so Žiadosťou a Prílohou č. 3, z ktorých vyplýva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka zo Zmluvy o úvere č. 120156146 voči pôvodne žalovanému 1/ vo výške 5 282,85 eur. Z vykonaného dokazovania je zároveň zrejmé, že uvedená suma zodpovedá hodnote pohľadávky zo Zmluvy po jej zosplatnení. Z uvedeného vyplýva, že predmetom postúpenia na základe Rámcovej zmluvy v spojení so Žiadosťou a Prílohou č. 3 bola zosplatnená pohľadávka (voči pôvodne žalovanému 1/) v konkrétnej výške. Účinné zosplatnenie pohľadávky žalobca preukazoval v konaní predloženými listinnými dôkazmi. Nimi vykonaným dokazovaním súd považoval za preukázané, že v posudzovanom prípade boli splnené Zmluvou dohodnuté podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru (omeškanie s úhradou jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a neúspech mimosúdneho vymáhania). Doručenie Oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru zo 14. októbra 2017 pôvodne žalovanému 1/ žalovaná nerozporovala. Žalobca však v konaní nepreukázal, že Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo 14. októbra 2017 doručil žalovanej, ktorá v zmysle žalobných tvrdení mala mať vo vzťahu k žalobou uplatnenej pohľadávkou titulom Dohody o pristúpení postavenie spoludlžníčky.

70. Na tomto mieste preto súd považuje za vhodné aspoň stručne priblížiť povahu inštitútu pristúpenia k záväzku. Právna úprava inštitútu pristúpenia k záväzku, obsiahnutá v ustanovení § 533 Občianskeho zákonníka, sa vzhľadom na absenciu osobitnej právnej úpravy v Obchodnom zákonníku použije aj na oblasť obchodnoprávných vzťahov. Podstata predmetného právneho inštitútu spočíva v tom, že pristúpením k záväzku dochádza k zmene záväzku v subjektoch záväzkového vzťahu, konkrétne na dlžníckej strane. V dôsledku kumulatívnej intercesie teda nedochádza k zániku pôvodného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý naďalej trvá, a nemení sa ani osoba dlžníka, avšak na jeho strane záväzkového vzťahu dochádza k rozšíreniu počtu zaviazaných osôb, pokiaľ ide o povinnosť, vo vzťahu ku ktorej pristupujúci dlžník k záväzku zmluvne pristúpil. Pristupujúci dlžník sa v rámci kumulatívnej intercesie stáva dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci (pôvodný aj pristupujúci) sú voči veriteľovi zaviazaní solidárne (spoločne a nerozdielne), a teda veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov (pôvodného aj pristupujúceho) alebo od oboch súčasne. Zároveň platí, že pristupujúci dlžník sa nestáva účastníkom základného záväzkového vzťahu ako celku a je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil. Právnym následkom pristúpenia ďalšieho dlžníka je tak fakticky vznik ďalšieho záväzkového vzťahu medzi tým, kto pristúpil k dlhu, a veriteľom. Pristupujúci dlžník nepotrebuje na pristúpenie k existujúcemu záväzku súhlas pôvodného dlžníka a dokonca tak môže urobiť bez toho, aby o tom pôvodného dlžníka vôbec informoval, čo je odôvodnené tým, že obsah záväzku pôvodného dlžníka sa pristúpením ďalšieho dlžníka k záväzku nemení. S tým súvisí aj to, že právna povaha záväzkového vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, z ktorého vznikol záväzok, ku ktorému pristupujúci dlžník pristupuje, determinuje aj charakter zmluvy o pristúpení založeného záväzkového vzťahu medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom. V prospech uvedeného tiež svedčí, že z dôvodu, že pristúpením k záväzku nastáva pre veriteľa relatívne zvýšenie bonity pohľadávky a pravdepodobnosti jej uspokojenia, respektíve vymoženia, je v ustálenej rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2021, sp. zn. 5 Obdo 74/2020, zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 39/2022) a v zhode s ňou aj v právnej teórii považované pristúpenie k záväzku za inštitút so zabezpečovacími účinkami, ktoré sú do určitej miery príbuzné ručeniu, s tým, že od ručiteľského záväzku sa líši tým, že pristupujúci

dlužník nie je zaviazaný v rámci akcesorického vzťahu, ale priamo a v rovnakom rozsahu ako pôvodný dlžník, a teda kým obsahom dohody podľa § 533 Občianskeho zákonníka je záväzok prístupujúceho (kumulatívne) ako ďalší dlžník zaplatiť za dlžníka jeho dlh veriteľovi, pri ručení sa jedná o záväzok subsidiárny.

71. Zároveň, súd vychádzal z toho, že uplatnenie práva veriteľa na predčasné zosplatnenie úveru, ktorý sa mal uhrádzať v splátkach, z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka, má povahu jednostranného právneho úkonu adresovaného dlžníkovi, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Jeho dôsledkom totiž dochádza k zmene záväzku, keď sa spôsob úhrady záväzku v splátkach mení na povinnosť uhradenia pohľadávky v celom rozsahu. Bez toho, aby boli zosplatneniu úveru priznané účinky právneho úkonu (t. j. prejavu vôle smerujúceho k vzniku, zmene, alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú), by nemohlo dôjsť k zmene pôvodného záväzku, a to k zmene dohodnutého spôsobu úhrady z formy splátok na povinnosť úhrady záväzku v celku. Súd pripomína, že v zmysle právnej teórie nie len platnosť, ale aj účinnosť právneho úkonu je predpokladom toho, aby nastali jeho následky. K vzniku adresovaných jednostranných právnych úkonov sa vyžaduje, aby boli učinené voči osobám, ktorých právnych pomerov sa majú dotýkať. Adresnosť jednostranného právneho úkonu má umožniť adresátovi, aby ho vzal na vedomie. Adresovaný právny úkon sa považuje za zavŕšený (perfektný) v okamihu, kedy prejav vôle dôjde adresátovi, medzi neprítomnými akonáhle sa dostane do sféry jeho dispozície. Jednoducho povedané, účinky (zavŕšenie, perfektnosť) jednostranného adresného právneho úkonu nastávajú jeho doručením adresátovi. Subjekt uskutočňujúci jednostranný adresný právny úkon zodpovedá za doručenie jeho prejavu vôle adresátovi; jednostranný adresný právny úkon je nedielne zložený z úkonu prejavu vôle a z úkonu jeho doručenia (bod 13. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. februára 2023, sp. zn. 9 Cdo 36/2021, zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 73/2023).

72. S ohľadom na uvedené teoretické východiská súd, vychádzajúc z toho, že vo vzťahu k subjektívnej povinnosti, zodpovedajúcej záväzku splatiť úver poskytnutý vo výške 8 438,15 eur, ku ktorej mala žalovaná Dohodou o pristúpení pristúpiť, malo byť postavenie žalovanej ako prístupujúcej dlžníčky (a fakticky spoludlžníčky) rovnakej kvality ako postavenie (vymedzené súborom prislúchajúcich práv a povinností) pôvodného (primárneho) dlžníka, t. j. v danom prípade pôvodne žalovaného 1/, dospel k záveru, že aby právne úkony veriteľa týkajúce sa pohľadávky zodpovedajúcej takémuto záväzku boli platné a účinné, museli by byť učinené aj voči žalovanej ako prístupujúcej dlžníčke (spoludlžníčke), a teda tejto adresované i doručené. To znamená, že pokiaľ malo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo Zmluvy vyvolať právne účinky voči žalovanej, nevyhnutne muselo byť oznámené (doručené) aj jej. Žalobca však, a to napriek tomu, že žalovaná to v priebehu konania výslovne namietala, v konaní nepreukázal, že by Oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru bolo žalovanej doručené, a teda ani účinnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

73. Ako to však súd konštatoval už vyššie, zo špecifikácie pohľadávky postupovanej na základe Rámcovej zmluvy, obsiahnutej v Prílohe č. 3, vyplýva, že predmetom postúpenia bola zosplatnená pohľadávka (voči pôvodne žalovanému 1/), ktorá vlastnosť postupovanej pohľadávky sa prejavila aj v spôsobe jej určenia konkrétnou výškou, zodpovedajúcou sume nielen neuhradených splátok úveru po splatnosti, ale aj sume predčasne zosplatnených splátok istiny a sume nákladov vzniknutých v priamej súvislosti s predčasným zosplatnením úveru. Takýmto spôsobom určený predmet postúpenia však nezodpovedá pohľadávke, ktorou pôvodný žalobca v čase postúpenia disponoval voči žalovanej a ktorá vzhľadom na neúčinnosť predčasného zosplatnenia úveru voči žalovanej zahŕňala len nárok pôvodného žalobcu na úhradu neuhradených splátok po splatnosti a právo na úhradu v budúcnosti splatných splátok úveru. Na základe uvedeného súd, vychádzajúc z toho, že pristúpením k záväzku vzniká medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom fakticky ďalší záväzkový vzťah, dospel k záveru, že pohľadávka z tohto ďalšieho záväzkového vzťahu voči žalovanej nebola predmetom Rámcovej zmluvy v spojení so Žiadosťou a Prílohou č. 3, keďže v tejto ako predmet postúpenia nebola určená ani označením žalovanej ako dlžníčky ani uvedením jej výšky či právneho dôvodu (Dohody o pristúpení). Súd je v tejto súvislosti názoru, že označenie pohľadávky ako predmetu postúpenia odkazom na číslo úverovej zmluvy, zakladajúce základný záväzkový vzťah s primárnym (pôvodným) dlžníkom, možno považovať za dostačujúce pre identifikovanie pohľadávky voči pôvodnému dlžníkovi a prípadne i ručiteľovi ako nositeľovi akcesorického záväzku, avšak nie voči subjektu, ktorého postavenie, z hľadiska práv a povinností rovnocenné postaveniu primárneho (pôvodného) dlžníka, vzniklo osobitným právnym

úkonom a ktorý je s primárnym (pôvodným) dlžníkom zaviazaný na plnenie nie subsidiárne, ale kumulatívne, a to obzvlášť za okolností, aké nastali aj v posudzovanej veci, keď v dôsledku právneho úkonu veriteľa (vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) došlo z dôvodu jeho neúčinnosti voči jednému zo zviazaných subjektov k zmene obsahu záväzku len vo vzťahu k druhému z dlžníkov.

74. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že v konaní nebolo preukázané postúpenie pohľadávky pôvodného žalobcu voči žalovanej, a teda ani aktívna vecná legitimácia žalobcu v konaní, z ktorého dôvodu súd žalobu výrokom I. zamietol.

75. Vzhľadom na záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu a zamietnutie žaloby považoval súd za nadbytočné zaoberať sa ďalšími námietkami uplatnenými v priebehu konania žalovanou. Majúc na zreteli zásadu hospodárnosti konania, už tieto z uvedeného dôvodu neposudzoval.

76. Záverom súd považuje za dôležité uviesť, že je nepodstatné, že napriek prezentovaným záverom bola Okresným súdom Košice I v priebehu konania pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu uznesením č. k. 29Cb/46/2020-266 z 2. decembra 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. decembra 2022, keďže inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, pri ktorom sa súd zaoberá splnením podmienok len podľa § 80 CSP, a teda rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu, a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené, skutočne existujú a skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej, a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (podobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 2/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2018, sp. zn. 3 Obo 1/2018, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2018, sp. zn. 8 Cdo 28/2017).

77. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

78. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % účelne vynaložených trov konania proti žalobcovi (výrok II.). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).